

Elvárások 12.fejezet

Ariana, szombat 11 május 2019 - 16:08:31

12.

Holnap este szünetem lesz.

He? nyilvánul meg roppant értelmesen, még a tészta is leesik a villámra. Apám arca alig rezzen a szerencsétlenkedésem láttára, mégis tutira veszem, hogy megkérdi, egyezik-e a genetikánk. Én ugyan nem énykedtem benne gyerekként, hogy nem, de ezt neki nem kell tudnia.

Nem említettem?

Rohadtul nem! Emlékeznék rá, mert ha jópofizás kérés ül, napokig mára gondolattól is rosszul vagyok. Nem létezik, hogy én felejtettem el.

Ha programod van, mondd le! Este hétkor. Ne késsetek!

Leteszem az év Qeszkezt, és komolyan eszembe jut, hogy elküldöm apámat a jóbüdös francba, de édesanyámra pillantok, aki halványan megrázza a fejét. Hát, akkor jófiú leszek. Vagy legalábbis próbálkozom, az legalább csak nekem fáj. Na meg majd Lucynek &

Felmegyek a szobámba, és tényleg ázom is a szőnyegre. Az elmúlt fél évben nem kellett beugrania velem semmilyen hivatalos vacakra, úgyhogy gyanítom, egyenesen el lesz ragadtatva.

Na, mi az? szólj bele vidáman, szünetem van, talán nem harapja le a fejem.

Hogy állsz a bálruci gondolatához?

Felnyög. Szusszan néhányat a telefonba, mivel Qttválaszolna. Pontosan kilencet, számoltam.

Legalább családban maradsz kommentálja rögtön. Úgyis vettem mátkor egy új rucit. Kicsit üléságosan dekoltált, de hát ha apádat megüti a guta.

Jöhét! vágom rá azonnal. Voltaképp szügyellnem kellene magam, hogy ilyenekkel poénkodunk, csak hát ennyire nem vagyok képmutató. Pedig biztos többre vinném, ha az lennék.

Megbeszéljük a részleteket. Igazság szerint átmehetnék hozzájuk, úgyhogy ott is meglehetnénk, de nem szívesen hozom fel a dolgot Danny el Qtt. Nem mintha nem értené meg, hogy mi ért nem Qthívom, de legutóbb határozottan úgy tényleg, neheztel. Nem is magánért a partiért, talán nem is rám, de attól még nem volt túl jó érzés, hogy zavarja. Chatenelmes életem az ért nekialvás el Qtt, hogy apám megint magával rángat, de annyira semmitmondó reakciókat kapok, hogy elmegy a maradék életkedvem.

Rossszul alszom, az órákon alig bírok figyelni, Lucy persze szétszórta érte. Egészen eddig, amikor is felfedem el Qtte, mi a bajom. Na, akkor már nem nevet.

Szerintem megérti. Jó, aláírom, attól még szar lehet, mert ilyenkor rájön, hogy egy üttúgysem jelenhettek meg, legalábbis most. Később amúgy tervezed &

Elakad, én viszont rántok egyet a vállamon. Nem tudom, mi lesz a jövőben. Jó lenne, ha nem kellene tovább titkolózni, de addig még van időm.

Legalább beszélgetek róla?

Újabb vállrándítás, Lucy pedig morcosan mered rám.

Nem hozta fel, én sem.

Mert ez megoldás jegyzi meg, erre elhúzódom a szőnyegem. Mindegy, a ti dolgotok. Csak össze ne vesszetek amiatt, hogy máskor éppen gondolkodtok erről.

Ezzel belém vágja az ideget. Nyugtalanul fészkelődni kezdek a szőnyegen, közben bejön a lány pillantok Lucyre, aki erre megsajnál.

Szerintem nem lenne rossz, ha tényleg megdumálnátok. Én ismerem erről a véleményét, és nem hinném, hogy nagyon eltérne a tiétől, de te néha nagyon & Fogalmazunk úgy, hogy jobb lenne, ha nem kerülne étek a témát túl sokáig.

Az senkinek nem jut eszébe, hogy ez így nekem se jó?

Elmegy az étvágyam. Eltolom magam el a lánytól, Lucy viszont visszapasszolja.

Legalább gyere át hamarabb, és vidítsd fel egy kicsit kacsint rá, erre viszont felröhögök. Szerintem egyre gondolunk vidítés címén, és hát az nekem sem lenne éppen ellenemre &

Rossz a kedved?

Olyasmi feleli Danny felém sem pillantva. Pedig az elgondolom még határozottan jó hangulata volt, legalábbis nem vágott ki a szobából, hanem lefeküdt velem, és ezt határozottan önként és dalolva tette. Jó, dalolni nem dalolt, hanem nyögött, de az egyre megy.

A mai miatt? Haragszol?

Hagyjuk, jó? Sőt, de annyi frusztrációval a hangjában, hogy felülkerekedik bennem a józan ész. Pedig azt sem tudtam, hogy van olyanom &

Lehet, hogy inkább beszélni kéne róla pedzegetem, erre felsóhajt, és leint. Nem ár, Danny! Kizársz.

Kizárlak? Még a szobámban vagy. Az elgondolom pedig & Elharapja a mondatot, és elröhögi magát.

Tudod, hogy értettem mondom, nagyon igyekezve, hogy képes legyek komoly maradni. Elég nehezen sikerül. Danny leül az ágya szélére, és megütögeti maga mellett a matracot, úgyhogy szépen mellécsúcszenek.

Nem haragszom rád kezd bele, de a hangja kiábrándultnak tűnik. Morcos vagyok, mert Lucy cipeled el ezekre, nem engem. Nem mintha magára az eseményre vágynék, csak & veled menni. A párodoként. Érted hadarja, miközben az ujjával játszik az ölében, és ennyire keserűnek eszik ez a néma látvány. Bólogatok, jobb híján, és igyekszem kitalálni, mi a bűnösöt mondjak erre. Amíg viszont csendben vagyok, Danny mintha még jobban elbizonytalanodna. Ha lehetne, akarnád amúgy?

Mármint mit?

Engem vinni.

Persze! Vágyom rá, mire elmosolyodik. Lehet, hogy csak erre volt szükség, a fene sem tudja.

Akkor jó bolyong nagy komolyan, aztán rögtön el is vigyorodik. Most menj készenlőni! De ki nem dugom az orrom, amikor jössz Lucyért, mert még mindig odáig vagyok az öltönyödért.

Ezt nem állom meg röhögés nélkül. Legutóbb majdnem elisíntézte, hogy elkéssek &

Hazaugrom az öltönyömből. Nem viszem tülkösbe, így körülből csak kilencvenöt százalékosan figyelek rá, hogy jól néz ki. Mint mondtam, ma nem érleltem meg magam.

Megbeszéljük közösen Lucyvel, miért beülünk a kocsiba. Danny tényleg nem jött ki hozzám, amit az ért kicsit sajnállok. Bár legalább az önuralmam megúsztam.

Helyes feleli Lucy néma csend után, ami ahhoz kell, hogy rájöjjön, egyáltalán miről van szó. És mi baja volt?

Amit gondoltunk.

Nem kommentálja, nem mintha lenne értelme. Csendben vezetek, a gondolataim Danny körül forognak, eljárom az

elk épzel éssel, mi lenne, ha visszafordulnék, és elvinném Qt. Apám talán gutaütést kapna, és enyém az örökség.

Ez úttal tényleg elszégyeltem magam, amiért ez az eszembe jutott. Oké, sosem voltunk jóban, de neki köszönhetem, hogy mindenem megvan, ami az anyagi részemről szól. Anyámról pedig jó a szeretetet, igazából bízhatom a szívével.

Na, mi nyomaszt? Érdeklődök Lucy, de megrázom a fejem. Ebbe most nincs kedvem beavatni.

Csak gondolkodom.

De durva! Cukkol, és csak az ért nem mutatok be neki, mert éppen kanyarodok. Az ért utólag kap egy csúnya pillantást, arra azonban már totál immunis.

Mit szólnál, ha megint lenyúlnánk a legdrágább fellelhető Qpiát, és innánk rá, hogy ezt is túléljük? Majánlom inkább, Lucy pedig lelkesen bólint. Szokás szerint nagyon győzködnöm kellett, ezen miért is nem vagyok meglepve? Legnagyobb döbbenetemre lepasszol. Mire visszaérek hozzá, hogy italt vigyek neki, apám egyik kollégájának fiával beszélget, és annyira belemerül, hogy inkább nem zavarom. A helyzettel viszont nem nagyon tudok mit kezdeni, ettől megvégtelenül hülyén érzem magam. Kívülről nézve meg olyan, mintha éppen felszarvazna, amikor hirtelen eltűnnek, de hát & érdekel ez? Remélem, legalább Qjólszórakozik.

Egyóránát hagyom is, elvagyok egyedül, de már haza akarok menni. A kötelességemet megtettem, teljes másképp éltóránát pofiztam, ebbe az ért gyorsan belelehet fáradni.

Megvárjalak? :P

Nem kapok választ, úgyhogy még ténfergek egy darabig, majd lelépek. Végül is, tud vigyázni magára. Már leparkolok a ház elöttől otthon, mire visszaír.

Határérsz reggelig. :D

Ülök az autóban, és hirtelen rohadtul magányosnak érzem magam. Mennyivel másabb lenne, ha most Dannyvel lennék, ahogyan annak lennie kéne. Mire realizálok, a kezemben lévő Qmobilon már felvillan a neve, és az első csörgés után pillantok csak rá az időre. Hát, ilyenkor szerencsére még ritkán alszik.

Valami baj van? Szólj bele aggódva. Nem tehetek róla, elmosolyodom.

Annyire éred lelépett valaki mással. Megvagyasz?

Hogy te mekkora hülye vagy, s óhajtja, mielőtt Qt nevetni kezd. Beszélj hozzám?

Az érdekelően?

Az ajtóval próbálkoznék, de ha neked az jobban fekszik &

Jól lenne, ha te feküdnél szívesen írom felbe vigyorgva, és szerintem pont tisztában van vele, milyen kóepetvágóképp.

Rád rakom a telefont!

Furcsa eljöttékeid vannak, főzőm tovább az alapból elvetemült gondolatmenetet.

Basszus, Eddy, te be vagy rúgva? Határozottan vezetsz, kiherélek! Fenyeget meg, de a hangja komolynak tűnik. Azt hiszem, bajban vagyok.

Akkor inkább mégsem megyek.

Danny halkán s óhajtja a vonal végén, majd egy darabig csendben van.

Érted megyek.

Sétálok, legalább kicsit kiszellőztetem a fejem. Mindjárt érkezem, szia!

Ráborulok a kormányra, és enyhén beleverem a fejem. Danny frászt kap attól, ha akár egy sör is iszom, amikor autóval vagyok, és voltaképpen igaz van, ráadásul még le is buktattam magam, óriási.

Nagyon lassan sétálok. Időnkor akarok hagyni neki, hogy lehiggadjon, mert szerintem most nagyon pipára vagyok.

Amikor meglátom az alakját a bejárat elöttől, még jobban visszaveszek a sebességtől. Elérem, de olyan mégisnek

I átszik m ég mindig, hogy legsz ívesebben visszaforduln ék. Megragadja a nyakkend Qm, nyekkenek egyet, ahogy k özelebb r ánt mag ához.

Ha m ég egyszer r észegen kocsiba ülsz, t öbbet a b üd ös életben nem akarlak l átni!

Sajn álom v álaszolom reflexb Ql, gondosan ker ülv a tekintet ét. Elenged, és h átat ford ít, bemegy a h ázba, de legal ább nem csapja r ám az ajt ót, hanem hagyja, hogy k övessem. Leveszem a cip Qm, addigra Q m ár az emeleten van, én pedig igyekszem a lehet Q legkisebb zajjal k övetni. Nem mintha a sz üleít zavarn á, ha n áluk alszom, mert ahhoz m ár hozz ászoktak.

A szob áj ában a falnak pr ésel. Az el Qz Qek ut án nem sz ám ítottam hasonl óra, sz óval alaposan meglep vele, így legal ább f él percig azt sem tudom, mi van. Azt án hagyom, hogy lassan leszedje r ólam a ruh át, az ágyra teperjen &

D öbbenten pislogok p árat, mire felfogom a k épet. A saj át nyakkend Qmet k öt ötte a kezeimre, és b ár szerintem ki tudn ék szabadulni, moccanni sem merek. Danny kisz ám ított mozdulattal f öl ém m ászik, a f ülemhez hajol.

Vegy ük úgy, hogy rajtakaptalak ittas vezet ésen.

Kit ör bel Qlem a r öh ög és, de r övidesen tesz r óla, hogy ny ög ésbe fulladjon, onnantól pedig nem nagyon érdekel semmi m ás, mint a k éj, amint t Qle kapok. H át, ha ezt b üntet ésnek sz ánta &

Meglepet és! Boldog sz ülinapot!

Megdermedek a k üsz öb ön, és val ósz ín qleg ki ülhet az arcomra, mennyire nem sz ám ítottam erre, mert Lucy vinnyogva mutat r ám.

Ezt a bamba fejet!

C öh. Bekaphatod mordulok r á reflexb Ql, de ez sem szegi kedv ét.

Arra nem engem tartasz v ágja r á vigyorogva, édesany ám pedig zavartan k öhint egyet, mire Lucy észbe kap.

Hupsz, bocs ánat.

Mondjuk szerintem nem t qnik t ül b qnb án ónak, de mit is v árok?

K özelebb s ét álok, és csak ut ána esik le, hogy Danny is itt van, sz óval Qk h árman szerveztek nekem egy sz ülinapi bulit. Oda meg vissza vagyok az ör ömt Ql, csak épp felfogni nem siker ül m ég mindig. Életem h árom legfontosabb szerepl Qje sim án összefogott a h átam m ög ött. H át, nem tudok haragudni r ájuk, az tuti.

Elf újod a gyerty ákat, vagy megv árod, m íg le égne? cukkol Danny, mire eleget teszek a k ér ésnek. Sosem értettem, mi ebben a j ó, tot ális f üstszag van ut ána, de lek üzd öm az ingert, hogy rohanjak ablakot nyitni. Mondjuk am úgy sincs z árva, mert t ül j ó az id Q odakint.

K ív ánt ál is valamit?

Persze f üllentem. K özben az ért elmerengek rajta, m égis mi az, amit k ív ánthatn ék m ég. Vil ágb ék ét? Azzal m ár sokan pr ób álkoztak, alapból buk ó. Tal án egy sz ép est ét k érek, az esetleg m ég teljes íthet Q is. J ó, legyen ez.

Fokozzuk m ég? nyaggat f ülig ér Q sz ájjal Lucy. Aj ánd ékot is kapsz.

Na, el Qre rettegek.

Bunk ó! Lucy lebiggyeszi az ajk át. Akkor megtartom.

Na, ide vele! kapom ki a kezéb Ql a csomagot, hi ába ny ül ut ána. Miel Qtt kibonthatn ám, édesany ám is fel ém ny út egy dobozt, Danny pedig oldalról t ámad, mag ához h úz, pusztit ad a sz ámra.

Az eny ém a szob ámban lesz, m ásök el Qtt nem adn ám át, nem t ül & publikus.

Na, ezzel felcsigázott. Ezernyi ötlet cik ázik a fejemben, Danny pedig elvigyorodik. Sz óval b ármi is az, biztosan nem fogok tiltakozni. R áad ásul íg éretk ént kapok egy forró cs ökot is, alig akarok elh úz ódni, pedig édesany ám el Qtt ennyire nem

szoktuk elengedni magunkat.

Jó estét!

Szerintem a sejtjeim is megfagynak. Állok totális sokkban, megmoccanni sem merek, a konyhában szinte végig lehet a csendet. A többiek sem mondanak semmit, úgy látszik, Qk is halálra rémültek.

Nehézkesen fordulok oldalra. Apám első álmam mellett, a torta néz, miközben leül a másik oldalon, édesanyám mellé.

Még sosem ettünk a konyhában szőlő meg ismét, és el Qszedi a tabletjét, miel Qtt újra rám, majd Dannyre pillantana. Azért merem remélni, hogy továbbra is Lucy jön veled az estélyekre.

Tudod a nevét? Kérdezek vissza csip Qsen.

Persze, hogy tudom.

Lecsúcsselek a mellettem lévő Qszékre, miel Qtt kimenne a lábam alól a talaj. Édesapám minden, csak nem dőbbent, és ezt abszolút nem tudom hová tenni.

Mióta tudod? Nyögöm ki. Elképzelni sem tudom, honnan jött rá, de az biztos, hogy nem most szembesült azzal, hogy meleg vagyok.

Három éve. Összeszedtél valami ficsúr, aki pénzt akart keresni. Nonszensz mondja maga elé, és szerintem megint valami kimutatásokba mélyed, mert egyáltalán nem foglalkozik tovább velünk. Édesanyám tér magához leghamarabb, felvágja a tortát, elénk pakolja, mindezt úgy, hogy egyébként sűrű csend honol körülöttünk. Azt a kurva & Tudja, és nem érdekli. Mitöbb, három éve tudja, és nem érdekli. Igazából fogalmam sincs, én nem érdeklém, vagy a tény, de talán egyszer megkérdem. Vagy nem. Nem, az a biztos, ha nem. Addig legalább békés. Igen, azt hiszem, ez jó szó. Ülünk a konyhában, s ütit majszolunk, és senki sem halt meg. Azt hiszem, összejött az a szép este. Lehet, mégis a világbékével kellett volna próbálkoznom, hát ha & De így is tökéletes.

Vége.

[Előző](#)